

Ester
Anaswah

CHARMECH

ako
motív

MARENČIN PT

Ester Anaswah

Hriech ako motív

*Záhadné úmrtia majú
spoločného menovateľa – sex*

MARENČIN PT

Podľa skutočných udalostí, ktoré sú spracované do románu s veľkou dávkou fantázie autorky. Akákoľvek podobnosť so žijúcimi osobami je náhodná.

© Ester Anaswah, 2018

© Marenčin PT, spol. s r. o., 2018

Jelenia 6, 811 05 Bratislava

marencin@marencin.sk www.marencin.sk

Cover & Layout © Marenčin Media, 2018

Jazyková úprava Sylvia Sachs

731. publikácia, 1. vydanie

ISBN 978-80-569-0320-9 (viaz.)

ISBN 978-80-569-0321-6 (ePDF)

ISBN 978-80-569-0322-3 (ePub)

Prológ

Poručík Július Beblavý si ešte raz pozorne prečítal záznam prípadu a potom si pri silnej káve v hlave urobil krátku rekapituláciu.

Mŕtve telo mladej ženy, uškrtenej vlastným šálom, našiel náhodný chodec pri venčení psa vedľa chodníka v hustých kríkoch, v skorých ranných hodinách.

Počas vyšetrovania sa doteraz zistilo, že obeť bola zamestnaná ako operátorka na erotickej linke, kam často telefonoval muž s psychopatickými sklonsmi, ktorý sa viacerým operátorkám vyhrážal smrťou. Sám seba považoval za Spasiteľa, ktorý má za úlohu očistiť svet od neresti a nemravných žien.

Odpočúvanie erotickej telefónnej linky s cieľom zistiť totožnosť podozrivého bolo úspešné. Išlo o štyridsaťsedemročného muža, slobodného, ktorý bol v minulosti liečený na oddelení psychiatrickej liečebne pre pacientov s ľahšími diagnózami. V čase spáchania trestného činu bol údajne doma, svedkov nemá.

1. kapitola

Ladislav zaklapne notebook, dopije vyprchané pivo bez peny a zívne si. Na okamih zauvažuje, či si má umyť zuby, ale opäť zvíťazí jeho lenivosť znásobená ospalosťou. Podíde teda rovno k posteli, vyzlečie sa a zakalený zrak mu padne na spiacu Stelu. Spod bledomodrého paplóna jej vytrča biela noha v pyžame, vyhrnutom až nad koleno. Svoj zrak posunie vyššie, na jej prsia schované pod kvetinkovou látkou, a potom sa zadíva na jej tvár olemovanú blondávkami kučierkami. Takto, v spánku, zosobňuje nevinnosť dievčatiek pod zákonom. Dievčatiek, ktoré ešte ani nemajú zdanie, čo slovo sex znamená.

Haha, zdanie často klame! uškrnie sa Ladislav. Mal by Stelu niekedy zobrať do krčmy a predstaviť kamarátom. A stavať sa s nimi, že neuhádnu, čím sa jeho priateľka živí! Stopercentne by neuhádli. Tipovali by ju na učiteľku v materskej škôlke, sociálnu kurátorku alebo predavačku a on by mal v ten deň piva aj s borovičkami zadarmo. Že mu to už dávno nenapadlo! Ako sa opiť bez jediného centu vo vačku.

Ladislav sa pri tej myšlienke slastne usmeje a zľahka svoju frajerku pobozká na pootvorené pery. A potom ešte raz, dlhšie.

Chce ju prebudiť, ale ona ani len nezamrncí. Spí ako zabitá. Asi je naozaj unavená! povzdychne si Laco s nevôľou.

Má chuť na sex...

Na rýchly nenáročný sex, lebo ani on už nie je najčerstvejší a zatvárajú sa mu oči. Jeho eroticky podfarbená myseľ je však neúnavná a vykresľuje mu obrazy spred večere, keď mu Stela opisovala telefonát s tým úchylom, ktorý jej zas volal a sľuboval, že ju umiluje až k smrti. Že bude kričať nie od rozkoše, ale od bolesti, lebo je skazená, zlá, má veľkú špinavú pizdu a vrazí jej tam plnú fľašu kofoly, lebo svoj penis by si v nej ani len neomočil...

Stela mu to opisovala s hnusom, krútila pritom pohoršene hlavou, jej tvár bola zvráštená odporom, a jemu... jemu sa postavil!

Aj sa trocha zahanbil. Teda zahanbil sa za svojho vtáka, že ho prezradil. Že aj on má rád tvrdé porno a asi nie je o nič lepší než ten sexuálny deviant – akurát to nedáva najavo. On svoje chůtky dokáže pred svetom, a aj pred Stelou, celkom dobre skrývať. Veď nie je žiadne zviera, ale celkom fešný chlap, ktorý má u žien značný úspech a zväčša si nemusí nič vynucovať násilím. I keď...

I keď vo filmoch, napríklad, má násilie rád – ako každý normálny chlap. Tvrdý chlap! Násilie ho vždy dokáže vyburcovať a potom Stelu pretiahne drsnejšie než obvykle, ale pozná hranicu, lepšie povedané, vie si ju ustrážiť.

Vždy!

Pri Stele vždy.

Lebo ona je veľmi útlocitná, konzervatívna a taká akoby... azda až frigidná? Nevie si sex užívať naplno a on by tak rád vyskúšal aj čosi z toho tvrdého porna!

Avšak aj dnes si musí nechať zájsť chuť.

Stela bola z toho úchyláka taká zhnusená, zdrvená, že na sex nemala ani len najmenšie pomyslenie. Neobmäkčilo by ju ani vyznanie lásky, ani dlhá predohra, ani veľká kytica

červených ruží, ktoré ju dokážu vždy najprv roznežniť a potom rozvášniť. Dokonca ani zásnubný prsteň by ňou tentoraz nepohol a ani... Skrátka – nič!

Už ju trocha poznal.

Preto na ňu večer neskočil, ale radšej si sadol za stôl – aby si nevšimla jeho erekciu – a so spoluúčasťou sa nad úchylom pohoršoval tiež.

„Niektorí muži sú riadne prasatá,“ pritakával jej. „Ale ber to jedným uchom dnu a druhým von, nezaťažuj sa tým, láska... Čo bude dnes na večeru?“

Stela na neho zazrela.

„Ako môžeš myslieť teraz na jedlo?!“

„Asi preto, že som hladný?“ pozrel na ňu s bezbranným úsmevom a ona si len sťažka povzdychla. Vybrala z chladničky úsmevom a ona si len sťažka povzdychla. Vybrala z chladničky vajcia, šunku, syr a presunula sa k sporáku.

„Omeleta môže byť?!“ opýtala sa ho dôrazne.

Laco prehltol sliny a prikývol.

A potom, po skromnej a nenáročnej večeri, sa jeho libido znova prihlásilo o slovo. Stela umývala riad a on sa zozadu na ňu pritlačil. Ruky sa mu nenápadne vyšplhali až k jej plným prsiam.

„Laci, prestaň!“ zaprskala ako vykastovaná mačka a jeho ruky zo seba striasla s odporom, ako keby ju obťažoval ten úchyl.

Inokedy by sa možno aj urazil a treskol dvermi, lebo on sa žiadnej doprosovať nemusí, ale v ten večer mal fakt veľkú chuť...

„No taak, zlatkooo!“ zachrapčal jej do ucha a ruka mu skĺzla tam, kde to mala najradšej. Avšak tentoraz to nezaúčinkovalo. Stela sa rázne otočila tvárou k nemu, ani tečúcu vodu nezavrela v domnienke, že to bude rýchly proces.

„Miláčik, akoby si nevedel, že vždy po službe mám sexu plné zuby!“ riekla vyčítavo. „A ten debil mi na nálade tiež nepridáva...“ vzdychla si nešťastne a opäť sa mu otočila

chrptom, aby dokončila prácu. Ona myslela na to, že koľko riadu zostane aj po takej jednoduchej večeri, akou je omeleta so šunkou, a on myslel na to, ako jej stiahnuť nohavičky.

„No dobre, ale ja predsa nie som tvoj klient! Ja som tvoja láska... či?!“

„Ale áno!“ hlesla unavene a rýchlo opláchla ešte poháre. Znova sa otočila k nemu a pohladkala ho po strapatých vlasoch. „To vieš, že ty si moja láska, ale nevydržíš aspoň do rána? Kým sa vyspím a mozog sa mi od tej špiny trochu vyčistí...“

Ladislav sa nasrdene odtiahol.

„Tak asi vydržím... keď musím! Nie som ľudoop!“ odvetil, avšak vzápätí si povedal, že si ho bude musieť zase vyhoniť pred monitorom a pred vždy ochotnými virtuálnymi kamarátkami, ktoré namotáva na lásku.

Heh, aké sú len hlúpe! Všetky... Stačí niekoľko lichotivých slov, citátov o láske a romantických fotiek.

Ale virtuál nie je reál a olizovanie monitora je len núdzovým riešením. A ešte si popritom musí dávať pozor, aby ho nenačapala Stela, lebo by ho istotne zaradila medzi tých sexuálnych deviantov, ktorí jej vyvolávajú a z ktorých jej už pomaly začína asi hrabať.

Keby ho pristihla, možno by ho aj vyhodila – a kam by išiel? Kam? Do krčmy predsa!

Áno, ale tam mi posteľ s kompletným servisom, a ešte k tomu zadarmo, nedajú! uvedomil si, lebo hlúpy teda nebol. Takže virtuálny sex nie, to nie je pre mňa to pravé orechové! pokračoval v úvahách.

Vlastne... ani Stela nie je žena pre mňa.

Keď sa s ňou zoznámil a dozvedel sa, čím sa živí, priam jasal, tleskal, skákal od radosti! Tá bude v sexe istotne zbehlá viac než unudená domáca panička!

Tá má sex celkom isto radšej než modlenie v kostole a

kanastu so susedkami! mädlil si ruky v nadšení, že jeho neutíchajúca túžba po sexe bude vrchovato naplnená.

Ale tešil sa predčasne.

Spočiatku to bolo celkom fajn. Áno, bol spokojný, dalo by sa povedať, i keď Stela teda nebola žiadna sexuálna prebornička, ako by mohol čakať. Stále častejšie chodila z práce unavená, otrávená, frustrovaná, nedocenená. Vraj si pripadá ako záchodová misa. A to doslova! Ibaže v záchode jednoducho spláchnete a voda všetku tú špinu odplaví, avšak v jej mysli, v jej duši všetok ten hnus pretrvával aj do druhého dňa, aj do tretieho dňa, stále. Nedokázala sa odosobniť. Nedokázala myslieť na niečo iné... Nedokázala myslieť na neho a na to, ako deň spríjemniť sexom aj jemu, nielen tým úchylom.

Keď mu rozprávala, čo všetko od nej požadujú, rozum zastával aj jemu, a teda on nie je žiadny puritán, práve naopak. V mladosti bol známy ako najväčší bujak v chotári a pretiahol všetko, čo malo dierku a aj čo nemalo, ale dala sa urobiť – vraveli dedinské klebetnice a neprajníci, ktorých bolo tiež dosť. Veď preto aj z rodnej obce utiekol do anonymity veľkomesta.

Najprv sa zameriaval na unudené a bohaté akože dámičky, ale potom stretol Stelu. Nedá sa povedať, že ho očarila na prvý pohľad, dobre si pamätá, ako sa hneď v ten večer ponosoval chlapom v krčme, že ona nie je taká tá typická sexbomba, ktorá každému chlapovi vytrie zrak veľkým výstrihom a krátkou sukničkou, alebo ústami, do ktorých sa zmestia aj dva penisy – a jeho kumpáni sa rehotali. Považovali ho za zabávača a plejboja, ktorý rád preháňa.

Ale tentoraz to bola, dá sa povedať, pravda. Stela nebola vyzývavá. Ani trocha. Jej pery boli ako malá jahôdka, ktorá potrebuje nejaký čas ešte dozrieť. Jej oči boli modré ako nebo za úsvitu, vlasy mali farbu slnka a jej ruky boli drobné a krehké ako ruky dieťaťa. Takto to však tým podguráženým chlapom povedať nemohol, lebo by im bol na posmech.

Každopádne, Stela bola fakt nenápadná, až sa sám sebe divil, čím ho vlastne zaujala. Spomenul si, ako ju prvýkrát uvidel. Sedela za stolom pred „mekáčom“ a tlačila do seba veľký hamburger. Jej svetlé kučierky, do ktorých sa opierali slnečné lúče, sa nedali prehliadnúť. Jagali sa ako svätožiara a ona v tej bielej blúzke vyzerala ako anjel.

Vtom jej zo žemle vykĺzol plátok paradajky a zaparkoval rovno vo výstrihu tej snehobielej blúzky. Laco naprázdno preglgol a rýchlo si utekal dnu kúpiť kávu, aby si mohol k nej nevtieravo prisadnúť.

Jej však nebolo veľmi do reči. Bola odmeraná a očividne sa netúžila s nikým zoznamovať. Ale to by nebol Laco, šarmantný lámač ženských srdc, aby tie ľady neprelomil.

Keď sa postavila a povedala dovidenia, zostal trocha sklamaný, lebo jej nohy nielenže neboli dlhé, ale neboli ani veľmi štíhle. Navyše mala obuté topánky, ktoré rozhodne nepôsobili žensky a zvodne.

Na prvé rande sa mu ani veľmi nechcelo ísť, radšej by išiel do krčmy na pivo. Ale potom sa mu vybavil pred očami jej výstrih, ktorý len dával tušiť kvality, akými je obdarená máloktožá žena... a tak teda šiel.

A dobre urobil, lebo to, čo mu so sklopenými očami ticho prezradila na sklonku večera, po vypití dvoch pohárov vína, ho šokovalo. Tipoval ju na predavačku v hračkárstve a ona... ona pracovala v sexbiznise!

Až vtedy si odrazu všimol jej sexepíl, ktorý tak starostlivo ukrývala. Sexepíl, ktorý nekričal, ale o to viac ho začínal dráždiť.

* * *

A tak teraz stojí nad jej spiacou krásou a uvažuje, či jej ho pomaličky vsunie odzadu v spánku, alebo vydrží až do rána.

Našťastie je dosť ospalý, ved' vypil zo šesť či sedem dvanástok, a tak sa teda zvalí do postele. Chvíľu sa nespokojne prehadzuje a potom, práve keď sa už-už ponára do nemej ríše snov, strhne sa na Steline výkriky.

„Pomoc! Pomooc... pomooc!!!“

Chvíľu čaká, čo sa bude diať. Či ju bude musieť z toho desivého sna zobudiť, alebo sa zobudí sama. Alebo sa jej začne snívať čosi iné...

V ostatnom čase takto vykrikuje čoraz častejšie a jemu to začína ísť na nervy. Vždy ho tým revom zobudí a pretrhne mu niť... To nemá rád. Odhliadnuc od toho, čo si pomyslia susedia?

Že ju bije?

Týra?

Väzni?

Susedom napadne určite všeličo, len nie to, že jednoducho kričí zo sna, a on znepokojene čaká, kedy im pri dverách zazvoní polícia. Nemá celkom čisté svedomie a nejaké to kvázi znásilnenie by sa mu dalo pripísať na účet, ak by si ktoráási z tých paničiek zmyslela, že sa mu pomstí. Napríklad preto, že jej tú veľkú lásku už nepredstieral dostatočne dôveryhodne.

„Pomooooc!!!“ vyruší ho z myšlienok opätovný výkrik jeho družky. „Pomooc!“ kričí srdcervúco a vystrašene.

„Zlato, nekrič!“ zatrasie jej ramenom.

Stela otvorí oči.

„Čo... čo? Čo je? Zase som kričala? Prepáč!“ pohladí ho po tvári, akoby bol nejaké dieťa.

„Snaž sa zaspáť,“ dá jej pusku na líce a obráti sa chrbtom. Jej zúfalé výkriky pochovali uňho aj tie posledné myšlienky na sex.

2. kapitola

Stela počúva pravidelné chrápanie svojho priateľa s nevôľou. Tak veľmi by chcela zaspáť a nemyslieť na to, čo sa jej snívalo. Zase jej niekto chcel ublížiť. Za obdobie asi dvoch mesiacov sa jej podobný sen prisnil už piatykrát.

Tentoraz sa ocitla v centre mesta. Bol príjemný jarný večer, prechádzala sa a obzerala si výklady obchodov. Na konci ulice hral nejaký mladík na gitare. Podišla k nemu a spoznala v ňom jedného zo spevákov Superstar, ktorý svojím spevom, a aj zjavom, rozvíril vlny šoubiznisu. Aj Stele sa páčil. Mal pekný úsmev, taký milý. Celý bol taký jemný, milý, sympatický, niekto by mohol povedať až zoženštený alebo teplý, ale pre Stelu bolo dôležitejšie to, že vyžaroval pozitívnu energiu a že jej trocha pripomínal Lukáša, do ktorého bola taká zamilovaná, hoc ten bol gej, ako napokon vysvitlo. O tomto spevákovi sa zatiaľ nič také nešušalo, a tak Stela mohla o ňom snívať...

Usmial sa na ňu tým svojím šarmantným úsmevom, v tom sne, a ona mu úsmev celá šťastná vrátila. Vzápätí sa k nej naklonil a začal jej spievať do uška. Pritom ju jednou

rukou objímal a ona cítila ako medzi nimi lietajú iskry, cítila lásku, vzrušenie, túžbu...

„Nabudúce ťa vezmem ku mne,“ pošepol jej eroticky zafarbeným hlasom, ktorému sa nedalo odolať, ktorému neodolala ani známa herečka, tak prečo by sa mala zdráhať ona?

„Prečo nabudúce? Poďme hneď!“ navrhla nedočkavo.

„Hneď?“ prekvapene na ňu pozrel a v očiach sa mu objavili iskierky túžby.

Odhodlane prikývla.

A tak šli spolu po meste, už boli na jeho okraji, kde neboli lampy, kde neboli už ani paneláky a ani ľudia. Stela si všimla tmavé čierne auto, ktoré stálo niekoľko metrov pred nimi. Aj sklá malo tmavé.

Akoby čakalo na nás, napadlo jej. Nuž, celebrity si to vedia zariadiť, pomyslela si s uspokojením. Začínali ju bolieť nohy.

Keď sa k autu priblížili, zrazu z neho vystúpili traja muži a obkolesili speváka. Jeden z nich ho schmatol a dal mu nôž pod krk.

„Pomooc, pomooc...“ kričala Stela, bežiac ozlomkrky preč, ale ešte začula, ako ten muž na jej potenciálneho milenca vrieska: „Ďalšiu obeť si ťahal k sebe? Ďalšiu ženu si chcel zavraždiť?!“

A potom ju Laco prebudil.

Bol to len sen, ale ona má vždy po prebudení pocit, akoby to práve zažila naozaj. Jej sny sú vždy také živé! Také reálne! A ona potom leží v posteli s dokorán otvorenými očami a musí tie sny analyzovať...

Ako teraz.

Prečo by ma chcel zabiť?

Veď vyzeral normálne, správal sa normálne, to bude iste nejaký omyl! Áno, omyl! Hm, ale je pravdou, že ísť do bytu k

niekomu, koho vôbec nepoznám, to je teda riadna odvaha!
Či skôr hlúposť.

Ktovie, pred čím ma ten sen chcel vystríhať... Pred akým
nebezpečenstvom?

To Stela zatiaľ nevedela, ale kým sa je konečne podarilo
zaspať, poriadne ju to potrápilo.

* * *

Ráno sa zobudila unavená a deprimovaná. Veď spala
len štyri hodinky a ešte aj ráno ju mátal ten sen. Okrem
toho ju stále mákala jej práca a... áno, aj jej priateľ Ladislav.
Odvtedy, ako sa pred desiatimi mesiacmi zoznámili, sa
dosť zmenil. Už nebol taký ohľaduplný, taký zamilovaný.
Zaujímal ho viac-menej len sex.

Sex, telka a pivo.

Spočiatku si ten sex zamieňala s láskou, ale už ho ako-tak
pozná. Už vie, že tá jeho veľká láska nie je až taká úprimná
a nezištná. Ale chcela veriť, že sa mylí.

Chcela veriť v lásku!

Vždy chcela veriť v lásku a vždy na to doplatila. A stále
sa nepoučila! Lebo vždy po sklamaní potrebovala niekoho,
kto ju z tej depresie dostane. Kto jej pofúka zranenú dušu.
A vždy sa niekto našiel. Nejaký dobrovoľník, ktorý vedel
pekne rozprávať, ktorý jej rozumel, mal ju rád...

Spočiatku to vždy fungovalo, aby onedlho zistila, že to
bol len ďalší omyl, ďalšia chiméra, za ktorou sa plná nádeje
hнала. A po trpkom precitnutí upadala do ešte väčších
depresií a sklamaní, lebo ten ďalší nebol o nič lepší ako
ten predošlý, možno len trocha iný.

S Lacom sa zoznámila, keď bola celkom na dne. Onedlho
potom, ako vysvitlo, že Lukáš, jej láska, je vlastne gej a jeho

otec, verejne známa osobnosť, sa ich snažil dať dokopy len preto, aby sa to utajilo.

Ladislav ako homosexuál rozhodne nevyzeral a to bolo pre Stelu v tom období najdôležitejšie. Ladislav bol drsný správaním aj výzorom, napriek tomu sa mu nedal uprieť istý šarm. Spočiatku si s ním nechcela nič začínať, ale veľmi rýchlo ju zlomil. Zapáčil sa jej. A potrebovala, aby ju niekto miloval, podporoval. Jej práca bola psychicky náročná, musela mať nejakú barličku, niekoho, kto by jej tie čierne dni spríjemňoval. A psík jej nestačil. Laco bude rozhodne lepšia voľba, povedala si. Lebo umenie lásky on teda ovládal dokonale, bravúrne.

Bohužiaľ, nie dlho. Iba dotedy, pokým svoju obeť neopantal, neomotal pavučinami lásky tak dôkladne, že sa z nej už nevedela vymaniť.

Presne ako Stela, ktorá teraz leží vedľa neho, vedľa svojej lásky, a díva sa, ako spí. Díva sa na jeho dlhé čierne mihalnice, na husté vlnité vlasy takmer po plecيا, na pery, jeho plné šťavnaté pery, ktoré mu závidí azda najviac.

Stela doteraz nepochopila, čím ho tak zaujala. Lebo ona vyzerá ako sivá myš, správa sa ako myš. Len v práci sa mení na šelmu. Musí, inak sa nedá. Ale už si na svoju dvojitú identitu zvykla, i keď stále s ňou nie je celkom stotožnená.

Nechce na to už myslieť. Nie vždy sa dajú robiť veci, ktoré by sme chceli, a nie vždy sa nám podarí nájsť partnera presne podľa našich predstáv. Laco síce vyzerá dobre, ale Stele sa nepáči, že nikde nepracuje, len sem-tam chodí na príležitostné brigády. Prípadne ho zavolá niektorý kamarát z krčmy, že potrebuje čosi opraviť. Laco je vyučený chemik a Stele tvrdí, že s jeho profesiou si prácu len tak ľahko nenájde. Spočiatku to chápala, ale už sa jej to prestáva páčiť. Že sa celé dni len povaluje a nič nerobí.

Ona by chcela byť opäť učiteľkou, chce si dokončiť vysokú

školu a učiť už nie malé deti, ktoré ju znervózňovali, ale tie väčšie, dospeljšie. Túži odovzdávať vedomosti, nie sex!

Avšak na školu si musí najprv zarobiť.

Po tom, ako ju sklamal človek, o ktorom si myslela, že jej pomáha preto, lebo ju má rád, lebo je taký veľkorysý, musela sa vrátiť tam, kam nechcela.

Do sexbiznisu.

Avšak nevrátila sa do tej istej firmy, to by už nedokázala, musela začať inde. Na okraji mesta, na okraji spoločnosti. Tak to vníma. Ale verí, že je to len dočasné riešenie.

Zatiaľ však so sebazaprením musí chodiť do práce, ktorá sa jej bridí, a so sebazaprením hovorí chlapom tie prasačiny, čo chcú počúvať. V jednom kole.

Nevie, kde sa to v nej berie, ale ľudské možnosti sú zrejme nevyčerpatel'né...

* * *

Aj dnes ráno, keď jej priateľ ešte spí, má službu.

Nemalo by to byť naopak?

Nemal by zarábať on a ja by som sa vyvalovala v posteli?

Tieto a podobné otázky si kladie čoraz častejšie. Možno aj to bude...

Dnes sa však musí opäť premôcť a ísť do tej továrne na sex, kde v jednej väčšej miestnosti sedí na nepohodlnej lacnej stoličke spolu s ďalšími jedenástimi babami. Oddeluje ich len tenká plastová stena, takže ona zväčša len šepká, ale sú tam aj také, čo kričia a vzdychajú ako naozaj. Klientom to nevadí, že počujú viac zvukov, lahodiacich ich uchu, práve naopak. Za cenu jedného hovoru majú „grupák“.

Takže Stela sa aj dnes musí obliecť a ísť zarábať. Natiahne si legínsy, tričko a obuje tenisky. Vyzerá, ako keby si išla

zabehať. To je účel. Aby ju nik ani náhodou nespájal s tým, čo robí.

Vojde do starej budovy, v ktorej sídli viacero firiem, takže ak by ju aj niekto sledoval, nemohol zistiť, v ktorej z tých firiem pracuje. Vstup je len na čipovú kartu.

Vo výťahu sa vezie s dvomi mužmi a ťuká do mobilu, čím dáva najavo, že si neželá byť rušená. Vždy si nájde nejakú zámienku, aby nemusela komunikovať, a zväčša sa jej to darí, pretože až taká zaujímavá či príťažlivá zas nie je. Vyzerá ako jedna z upratovačiek, ktoré majú sídlo tiež na poslednom, šiestom poschodí, kde vystúpi.

Chodba je, ako zvyčajne, prázdna. Na tomto poslednom poschodí majú kancelárie len tri firmy. V tej tretej zväčša nik nie je.

Kancelária, v ktorej pracuje ona, je hneď oproti výťahu. Za dverami je nevelká miestnosť, plná žien rôzneho veku, váhy a farbi pleti. Iba charakter majú podobný. Každá ide o ľahký a dobrý zárobok. Aj Stele. Avšak s tým rozdielom, že pre ňu ten zárobok až taký ľahký nie je.

Platí tu pravidlo striedania. Žena, ktorá má službu, nemôže odísť, pokým ju nevystrieda iná. Pracuje sa tu nonstop, ale Stela si berie prevažne nočné služby, čiže večer od ôsmej do ôsmej ráno, keď je najmenšia pravdepodobnosť, že sa vo výťahu stretne s niekým známym. Ak by sa tak aj stalo, má pripravenú verziu o upratovačke, lebo za to, čo robí, sa strašne hanbí. Na jednej strane je síce istým spôsobom na seba hrdá, že dokáže robiť aj to, čo jej nie je vlastné, čiže je to pre ňu náročnejšie, ale zas – nepotrebuje sa s tým nikomu ani chváliť.

Sama nevie, prečo sa Lacovi zdôverila tak skoro. Asi preto, že sa jej zapáčil a svojim šiestym zmyslom vycítila, že týmto zaboduje, ako sa aj stalo. Lebo Laco a sex, to boli spojené nádoby, čo jej spočiatku aj imponovalo, ale len preto, že si pripadala taká žiaduca, vzrušujúca, príťažlivá, krásna

a... milovaná. Tak naozaj. Nielen virtuálne! Predstieraná láska tých úbožiacov, odkázaných na telefonický sex, jej už dávno nestačila.

* * *

Avšak dnes má Stela dennú službu, s čím nie je veľmi spokojná. Najmä preto, že ju musela vziať dva dni za sebou. A tiež preto, že ten slizký šéf príde zas na kontrolu, čo na nočných robil len výnimočne.

Vždy, keď príde a žoviálne ich potľapkáva, Stela uvažuje, s ktorými babami spáva. Aj smerom k nej mal dvojzmyselné narážky, ale keď nereagovala a pri druhom pokuse o zblíženie vrhla na neho taký vražedný pohľad, až sa zľakol, tak sa ďalej nesnažil. Chvalabohu! Inak by musela dať výpoveď, lebo iné je, ak sú tí chlapi lepkaví na diaľku, len cez telefón, a iné, ak naživo. Brrr! Stela sa pri myšlienke na nechutného šéfa strasia odporom a odhodlane otvorí dvere do kancelárie.

„Čaute, baby!“ pozdraví a zamieri rovno k svojmu stolu. Niektoré kolegyne ani neodzdravia, také sú pohrúžené do práce, alebo im skrátka len chýba slušná výchova, pomyslí si Stela. Strieda Viktóriu, ktorá jej zo všetkých kolegyň sadla najviac. Okrem nej má dnes službu jedna Rómka, taká typická, tučná a hlučná. Potom tu je ešte útla Vietnamka, tri viac-menej obézne Ukrajinky, prsnatá Poľka, dve plnokrvné Maďarky so slovenským občianstvom a ešte jedna stará vyschnutá Slovenka.

Napriek tomu, že Stela tu pracuje už vyše roka, všetky operátorky ešte stále nepozná a ani po tom netúži.

Ona bude predsa učiteľkou, možno profesorkou, tak sa

nehodí, aby sa priatelila s kurvami. Pretože mnohé z týchto „dievčat“ si privyrábajú aj bokom. Sexom za peniaze.

Stela podobné ponuky rad-radom odmieta, sex za peniaze je pre ňu niečo nepredstaviteľné, nemysliteľné, nemorálne. To by musela byť v skutočne zúfalej situácii, aby s niekým išla za peniaze. Ale aj hraničnú situáciu by riešila najskôr inak, nie sexom, radšej by asi išla umývať verejné záchody, to by bolo pre ňu prijateľnejšie, hoc ani to si nevie vôbec predstaviť. Nikdy až v takej zlej situácii nebola...

Hlavou jej preletí myšlienka na Benjamína. No dobre, aj ona má svojho obľúbeného klienta a vďaka Bohu za takých klientov, ako je on. Bez nich by túto prácu nezvládala. Oni ju naplňajú energiou a pozitívnymi myšlienkami, že nie všetci muži sú svine.

Áno, chce sa s ním aj stretnúť, ale nie kvôli peniazom, ona je do neho tak trochu zamilovaná. Nebyť Laca, tak so stretnutím súhlasí už dávno, to znamená asi mesiac.

A nebyť Benjamína, tak Stela si mnohé veci neuvedomí dodnes. Napríklad aj to, že Laco ju viac využíva, než miluje!

* * *

Stela si vyzlečie kabát, zavesí si ho na vešiak pri dverách, hodí kabelku na stôl, ktorý je hneď skraja miestnosti, a usmeje sa na Viktóriu.

„Čau, Stela!“ vráti jej snehobiely úsmev pekná blondínka. „Ahoj... Aká bola služba?“ opýta sa jej. Vždy si vymenia zopár užitočných informácií, s Viki sa strieda dosť často. Ona nepôsobí vulgárnym dojmom ako mnohé z týchto žien, Viktória je inteligentná, podobne ako Stela.

„Mám dost!“ povzdychne si. „Zas volal ten úchyl, čo má rád zlatý dážd' a kaviár!“

„Mala si ho posunúť tlstej Valentíne, tá by si na ňom zgustla,“ zasmie sa Stela.

„No uuurčite! Dám jej zarobiť, svini jednej nenažranej! Ešte to tak!“

„A čo topánkový? Ten sa neozval?“ je zvedavá Stela na klienta, ktorého fetišom sú lodičky, ale inak je celkom fajn, aj porozprávať sa s ním dá. Takých ako on zaraďuje medzi neškodných klientov, ale v reáli by s ním taká spokojná iste nebola. Aby miloval jej topánky, nie ju!

Viktória sa trpkó zasmieje.

„Nie, ten dnes nevolal, asi čaká na výplatu, aby ju zas mohol celú minúť na erotické linky, haha!“

Ani Viktória rovnako ako Stela to nevie brať s ľahkosťou vlastnou ich kolegyniam, ktoré nie sú zaťažené morálkou, zásadami, predsudkami.

Stela sa nasilu a nahlas zasmieje. Chce zapadnúť do kolektívu, lebo dievčatám nič neujde. Tvária sa, že ju medzi seba prijali, ale pritom ju nenápadne sledujú, akoby bola nejakou špiónkou, nastrčenou vedením firmy či kriminálkou. Aspoň Stela to tak vníma, lebo je veľmi vzťahovačná. Lebo tak to bolo aj v tej predošlej firme.

Nemá s týmito dievčatami absolútne nič spoločné, akurát s Viktóriou si celkom rozumie. Ona je rovnako stará, či vlastne mladá, a aj typovo sú si podobné, ale Viki je krajšia a viac sexi. Študuje ekonómiu, píše poviedky a teraz knihu, ako minule prezradila Stele. Že preto si našla brigádu práve tu, lebo tu má nevyčerpatelný zdroj inšpirácie...

„A o kom píšeš?“ bola vtedy zvedavá Stela.

„No... vlastne... o každom,“ habkala Viktória.

„Aj o mne?“ nadvihla obočie Stela.

„Aj...“

„Aj o šéfovi?“

„No...“

„Aj o Spasiteľovi, aj o...“

Viktória prikývla.

„A nebojíš sa, že niekto sa v knihe spozná a nebude sa mu to páčiť?!“

„Ved' mená som zmenila...“ odvetila Viki s naivným presvedčením, že to stačí a Stela len krútila hlavou. Ani ona netúžila byť literárnou postavou. Nikde!

„Mňa odtiaľ vymaž! Neželám si byť hrdinkou erotického románu!“ riekla Stela neobvykle tvrdo a rázne.

Viktória sa na ňu vystrašene pozrela a s pokorou priznala:

„Už je to v tlači... Neboj sa, Stelka, nik ťa tam nespozná.“

3. kapitola

Laco vstane z postele čosi pred obedom. Uvarí si čaj a natrie na chlieb paštétu. Potom si pustí telku, prepne kanál na svoj obľúbený kriminálny seriál a opäť sa zvalí do perín.

Má chuť na sex.

Zapne notebook a kým sa pripája na wifi signál, napadne mu, že čo keby zavolał na tú erotickú linku, kde pracuje Stela, a vyleštil by si bambus pomocou nejakej kurvy po telefóne. Podľa neho totiž takú prácu robia len kurvy a Stela asi nebude žiadnou výnimkou. Ona sa len tak tvári ako svätica, ale ktovie, čo je zač?! Už ju trocha prekukol a má dojem, že tá opica pred ním čosi skrýva.

Ale čo?

Žeby chrápala so šéfom tej podarenej firmy?

Lebo už asi mesiac je furt unavená, furt sa vyhovára...

Čo keby zavolał na jej číslo? Veď tie peniaze, čo by ho stál hovor, by doniesla naspäť. Nie síce všetky, lebo tí vydríduchovia sa na tých linkách pekne nabalia, ale za tú srandu by to stálo!

Či nie?